

Za nas je v sedanjih okoliščinah edini izhod združenje pod zmagoslavim žezlom srbskega regenta.

7. A pravijo, da so Srbi druge vere, namreč pravoslavni. No, Srbi ne bodo nikoli tako divjali kakor so divjali luteranski pastori, ki so se pripteli iz Nemčije. Skoraj pol stoletja smo bili v zvezi z luteransko Nemčijo, pravoslavni so nam pa vendar veliko bližji ko luterani.

Za vero se ni nikomur bati. Nam katoličanom je le treba zvesto po veri živeti, da se bodo drugoverci nad nami zgedovali. Če bomo pa dajali pohujšanje in če se bo naša vera izrabljala za to, da bi zopet prišli pod živinski nemški jarem, bomo sami krivi, če nas bodo drugoverci zaničevali.

Slabejši se mora ravnati po močnejšem, če hočemo, da nam Srbi kot bratje pomagajo, ne moremo vendar zahtevati, da bi radi nas pognali svojo vladarsko hišo, ki je s svojim ljudstvom vse drugače združena kakor poprej visoki Habsburžani.

Kmet v Srbiji.

Srbija je popolnoma kmetijska država in temu primerna je tudi vsa zakonodaja. Veleposestev v Srbiji ni. Vsa zemlja v Srbiji je razdeljena med srednje in male kmetijske posestnike. Značilno je tudi, da po srbskem zakonu kmet ne sme podpisati menic. Tudi je kmetu zagotovljena najmanjša posest, ki se mu ne more nikdar vzeti. Kmetu mora ostati 6 oralov zemlje, hiša, potrebno poljedelsko orodje, 2 vola ali konja, krava s teletom, nekoliko svinj in ovac ter hrana za družino in živino za eno leto. Tega kmet ne more zapraviti, niti se mu ne sme prodati na dražbi.

Tako je torej srbski kmet obvarovan pred nesrečo, da bi nekega dne pognali na cesto njega in njegovo družino. Take zakone pa je mogla Srbija ustvariti le, ker tam vlada res le ljudstvo same po svojih zastopnikih.

Dr. Korošec o uspehu svojega bivanja v inozemstvu.

Dr. Korošec je izjavil v Zagrebu o uspehu svojega bivanja v Švici in Parizu med drugim tudi sledeče:

Vsi naši prijatelji v inozemstvu, med njimi najvišje evropske osebnosti, s katerimi sem stopil v stik, so mi priporočale, naj čimprej izvršimo naše ujedinjenje s Srbijo. Posvetoval se je z ministrskim predsednikom Klemansejem in zunanjim ministrom Pichonom. Obiskal je zastopnike časopisja in voditelje raznih političnih strank. Povsod je zastopal odločno jugoslovanske interese proti italijanski pohlepnosti po ozemlju, ter dobil povsod vtis, da goje vsi iskreno dobrohotnost za našo pravično stvar, Londonski dogovor, ki določa, da sme Italija zasesti in obdržati ozemlje, ki ga je sedaj zasedla, res veže Angleže in Francoze, ne veže pa Amerike. Treba je naglašati napram temu londonskemu dogovoru, da tudi Italija s svoje strani ni izpolnila vseh onih dolžnosti, ki jih je v tem dogovoru prevzela, da zato tudi ni izključeno, da bosta Anglija in Francija zahtevali popravek tega dogovora. V Parizu je stopil v stik dr. Korošec tudi z ameriškim zastopnikom in osebnim prijateljem Wilsona, polkovnikom Housejom. Tudi napram temu je zagovarjal našo narodno stvar ter odnesel jako ugoden vtis. Potom nega je zaprosil ameriško vlado, naj pošlje v Jugoslavijo hrane za kakih pet milijonov prebivalcev, obleke in obutve pa za kakih sedem milijonov prebivalcev, kar mu je bilo tudi obljubljeno. V Parizu je obiskal tudi angleškega in italijanskega poslanika ter jima razložil jugoslovansko stališče. Povsod je poizkušal vzbuditi zanimanje za našo stvar, pojasneval je naše razmerje do bratske Srbije ter porabil priliko, da je na nekem shodu radikalnih socialstov v Parizu, ki tvorijo največjo stranko v francoskem parlamentu, seznanil javnost o jugoslovanskih težnjah. Dosegel je, da je stranka sprejela resolucijo, da spremilja dobrohotno naša narodna stremjenja in da obsoja italijansko pohlepnost po tujem ozemlju.

Na poziv osrednjega odbora Narodnega veča je 26. novembra zapustil Pariz, kjer sta ostala še Trumbič in Pašič, in se vrnil v domovino.

Dr. Korošec pri regentu Aleksandru.

Regent Aleksander je v posebni avdijenci sprejel predsednika Narodnega veča dr. Antona Korošca. Avdijenca je trajala tri četrt ure. Dr. Korošec je regentu obširno poročal o svojih konfe-

rencah v inozemstvu in mu podal vsa potrebna pojasnila o končnih uspehih vseh svojih pogajanj. Nato ga je informiral točno in izčrpno o narodnih razmerah na Štajerskem in Koroškem in o položaju prekmurskih Slovencev. Podal mu je sliko narodnega razmerja med Slovenci in Nemci na naših mejah. Regent Aleksander je z živahnim zanimanjem sledil njegovim izvajanjem, zlasti kar se tiče narodnih razmer na slovenski severni meji, in obljubil vso pomoč celokupne jugoslovanske države, da se vse zahteve Slovencev na teh mejah ugodno rešijo.

Regent Aleksander Slovincem.

Na pozdrav narodne vlade SHS v Ljubljani je regent Aleksander 8. decembra poslal brzozavno zahvalo, v kateri izjavlja, da mu težko ožaloščenje Slovenije prizadeva največjo in prvo vladarsko skrb. Narod in vlada, tako nadaljuje, hočemo storiti vse, da se naša svobodna demokratična Jugoslavija zedini in razvije v svojih od Boga ji danih mejah, v katerih naj se združijo vsi bratje našega milega jezika. Naš troimeni narod je izvršil veliko delo zedinjenja. Zmagal je v težkih bojih s krasnimi uspehi. Trdno sem prepričan, da se tudi ta poslednji boj konča častno tem bolj, ker gre za uresničenje idealov, katere je v tako vzvišeni obliki slovesno proglasil predsednik Wilson, in katere so priznali naši plemeniti zavezniki.

Nemško nasilje na Koroškem.

V soboto, dne 7. decembra se je navalila tolpa v vojake preoblečnih Nemcev na kraj Št. Lipš ob Krki na Koroškem. Tolpa je razbila na župnišču vse žipe in je s silo vlomila v župnišče. Bilo je okoli polnoči. Nemški divjaki so vpili kot zbesneli in so potegnili župnika iz postelje, ga opljuvali, sramotili, topli, in ga na pol oblečenega vlekli kot tala čez Krko. Še do danes se ne ve, kje je ubogi župnik in kakšna je njegova usoda.

V ponedeljek popoldne je nemška vojaška družba v kraju Trixen ob Krki odpeljala župnika-Slovenca Dolinarja. Poveljnik jugoslovanske posadke v Velikovcu, nadporočnik Malgaj je izvedel o nasilstvih in takoj odjezdil z nekaterimi drugimi konjeniki v Trixen. Kraj je dal zasesti, sam pa je jezdil za nemškimi divjaki. Malgaj jih je dehitel in jih je sam razorožil ter tiral proti Velikovcu. Rešil je tudi župnika neljubega položaja. Nemške nasilneže je tiral v Velikovec, kjer jih je vrgel v ečo. Župnik Dolinar, ki je bil ves pobit, premočen, lačen in utrujen, se je med potjo zgrudil pred hišo nekega slovenskega kmeta na tla. Gostoljubni Slovenec je vzel župnika pod svojo streho. Župnik se je okrepčal in je zopet odšel naprej. Kmalu nato je privrelo 50 Nemcev pred hišo tega kmeta, vodil jih je nek nemškutar, in so klicali kmeta na odgovor, zakaj je vzel župnika pod svojo streho. Nato so kmeta in njegovo družino pretepli, hišo pa popolnoma razbili in zažgali.

V torek zjutraj je prišel iz Št. Jana ob Mostiču član tamošnjega Narodnega sveta, Kofler. Pripovedoval je, da so Nemci napadli slovensko vas Št. Janž. Kofler se je komaj in komaj rešil, da ga niso ubili. Njegovo ženo, otroke in skoro vse vaščane so nemški suroveži odgnali kot tala. Vas so popolnoma izropali. Selo izgleda huje kot kraj, kjer je divjala vojska. Sploh se množijo v velikovškem okraju nasilstva in grozovitosti napram Slovincem. Vsak, kdor je Slovenec, mora čutiti nemško maščevanje. Slovensko prebivalstvo je razburjeno. Vse beži proti Velikovcu. Pomoč je nujno potrebna.

Nemec je, kar se tiče krutosti napram Slovincem, huji kakor Hun ali Turčin.

Napad na Velikovec.

Velikovec, 11. dec.

Zvečer dne 10. decembra ob 9. uri so Nemci napadli Velikovec. Streljali so z vso silo na mesto. Jugoslovanska posadka je krepko odgovarjala in je napad slavno odbila.

Jugoslavija od Soče do Vardarja.

Predsedstvo Narodnega veča SHS je izdalo v sporazumu s srbsko vlado proglaš, v katerem nana, da se je dne 1. decembra ob 8. uri zvečer proglasilo v svečanem nagovoru na prestolonaslednika Aleksandra ujedinjenje celokupnega naroda Slovencev, Hrvatov in Srbov v enotno jugoslovansko državo pod vlado kralja Petra, oziroma pre-

stolonaslednika Aleksandra kot regenta. Prestolonaslednik Aleksander je v svečanem prestolnem odgovoru prevzel vlado in bo sestavil skupno ministrstvo za celo Jugoslavijo. Narodna vlada SHS v Ljubljani je o tej priliki pozdravila regenta Aleksandra, ki je v svojem odgovoru zagotovil, da je njegova prva vladarska skrb, da se vse ozemlje, kjer bivajo Slovenci, Hrvati in Srbi, združi v novi državi SHS, ki bo segala od Soče do Vardarja.

V nekaterih dneh se odpelje regent Aleksander v Pariz, kjer se bo sklepalo o bodočih mejah Jugoslavije. Dr. Korošec je določil, da bosta regenta Aleksandra spremljala na potovanju v Pariz vodja tržaških Slovencev, dr. Rybar in inženir Mačkovšek, ki je natančno poučen o naših zahtevah glede narodnih mej.

Italijani zapuščajo zasedeno jugoslovansko ozemlje.

V Maribor je dospel zdravnik iz Palja, ki pripoveduje, da so Italijani že začeli zapuščati naše ozemlje. Med italijanskim vojaštvom je nastalo veliko revolucionarno gibanje. Splošno vlada mnenje, da bodo Italijani teko na 14 dni zapustili ozemlje SHS.

Sporazum med Italijo in Jugoslavijo. Trst mednarodno pristanišče.

Iz Zveze poročajo, da je Lloyd George izdelal jadranski program, ki naj bi izravnal nesporazumenja med Italijo in Jugoslavijo. Iz Milana pa javljajo, da italijanska vlada ne namerava ugovarjati preustrojitvi Trsta v mednarodno svobodno pristanišče. Italija ima mnogo luk, ki bi bile naravnost težko oškodovane z aneksijo Trsta. Ker je računati tudi z odločnim odporom Jugoslovancev, bo mirovna konferenca enostavno sklenila, da se Trst proglasi za mednarodno svobodno luko.

Praznik v Mariboru.

Praznik narodnega ujedinjenja. NV v Zagrebu je izdalo dne 3. dec. v Beogradu ukaz, podpisana od podpredsednikov Hrvata Paveliča in Srba Prbičevića, da se dan 1. dec. proglasi za narodni praznik jugoslovanskega ujedinjenja. Letos se obhaja ta praznik dne 14. in 15. dec. Dne 14. dec. bo šole prosti dan. Predava se naj povsod o znamenitosti narodnega ujedinjenja SHS. Dne 15. dec. pa se vršijo cerkvene slovesnosti. Na javnih in pe-možnosti na zasebnih poslopih se naj razobesije zastave.

Reditelji za slavnost v nedeljo. Slavnostni odbor za nedeljsko slavnost najno prosi železničarje, ki so v nedeljo prosti službe, nadalje trgovce in trgovske sotrudnike, doslužene vojake in vse druge inteligente, da pridejo zanesljivo prihodnji petek, dne 13. decembra ob 7. uri zvečer v prvo sobo Narodnega doma k sestanku rediteljskega zbora za nedeljsko slavnost. Izvolil se bo rediteljski zbor in razdelilo delo. Prosimo, da pride na zborovanje vsak, kdor ima veselje sodelovati kot reditelj.

Državni uradi in zavodi morajo v nedeljo razobesiti slovanske trobojnice! Posebno za to določene osebe bodo poskrbele, da se bodo ohranila in zabeležila imena tistih, bodisi posameznikov, bodisi uradov, bodisi trgovcev ali obrtnikov, ki se še vedno bojijo nemščurjev in niso razobesili zastav.

Ravnatelji, profesorji, učitelji in učiteljice naj te dni v svojih zavodih in razredih vse potrebno ukrenejo, da bodo učenci in dijaki korporativno se udeležili slavnostnega obhoda. Dolžni so skrbeti za red.

Slovinci v Mariboru, povabite svoje sorodnike in prijatelje, naj pridejo v nedeljo v Maribor.

Slovenski delavci, pomočniki, učenci in vsi, ki ste slovenskega rodu, udeležite se v nedeljo slavnostnega obhoda, ki se začne okoli pol 11. ure dop. pri frančiškanski cerkvi.

Slovenke mariborske na plan! V nedeljo se naj vsaka, bodisi gospa, dekle ali uslužbenka, udeleži slavnostnega obhoda!

Pevci Dramatičnega društva udeležite se v nedeljo vsi naše slavnosti v cerkvi, na ulici in v Narodnem domu.

Pevci iz okolice, v nedeljo dne 15. dec. vsi v Maribor!

Slovinci iz bližnje mariborske okolice, v nedeljo dne 15. decembra vsi na slavnost v Maribor! Somišljeniki, agitirajte od hiše do hiše.

Slovinci in Slovenke iz Št. Petra, Hoč, Smarjete, Jarenine, Kungote, Sv. Krita, Št. Ilja, Kamnice, Selnice, Limbuš, Studenc, Pobrežja, Slivnice,

Jugoslovani! V nedeljo, dne 15. decembra vsi v Maribor na narodni praznik!

Smartina in drugih okoljskih občin pridejo v nedeljo vsi v Maribor.

Okoličani pridite v nedeljo na okinčanih vozovih v Maribor.

Orli in Sokoli, ki se udeležijo nedeljske slavnosti v Mariboru, morajo biti v nedeljo že ob 9 uri zjutraj v Narodnem domu, da se pripravimo za nastop.

Skrbite za zastave! Stare belo rdeče zastave se dajo prebarvati v belo-modro rdeče jugoslovanske trobojnice. Naj vsi Slovenci v nedeljo razobesijo zastave. Obrtnike, trgovce in gostilničarje, ki ne bodo okinčali hiš z zastavami, bomo zapisali v črno knjigo naših protivnikov. Slovenke izdelajte te dni male, četudi papirnate zastavice za okrasenje okenj in za udeležence pri manifestaciji.

Okoličane nujno prosimo, da nam za nedeljo posodijo zastave. Izročijo se naj tajniku Posojilnice, g. Pišek v Narodnem domu.

Udeleženci mariborske slavnosti si naj prinesejo seboj potrebna jedila, ker bo v Mariboru vsled ogromne udeležbe velik naval na gostilne.

Posebni vlak na nedeljsko slavnost v Maribor. Iz Središča bo vozil prihodajo nedeljo zjutraj okoli 5. ure poseben vlak v Maribor na narodno slavnost. Poseben vlak se bo združil s ptujskim jutranjim vlakom in bo privozil okoli 8. ure zjutraj v Maribor. Natančni vsprej objavimo jutri v »Matih Novicah« in v petkovi »Straži«.

Ne izzivajmo! Že vnaprej prosimo naše ljudi, da naj v nedeljo nikar ne izzivajo. Pokažimo, da smo olikan narod.

Mir in red! Prosimo vse udeležence mariborske slavnosti, da vzdržujejo mir in red. Nikjer ne sme priti do najmanjšega nerada ali morebiti celo do izgrediv. Pokažimo svetu, da smo olikan narod. Ki noče od Nemcev poledovati poulčnega pobalinstva. Ne izzivajmo nikjer, marveč nastopajmo povsod taktično in dostojno!

„Lepa naša domovina!“ Tajnik NS prof. Voglar ima za razpolago za pevce več tisoč izvodov od tisa pesmi »Lepa naša domovina!« Oglasite se pri njem na okrajnem glavarstvu.

Slovenci! Jugoslovani!

Dne 19. nov. 1918 je padel v Mariboru slovenski dragonec Franc Vauhnik kot žrtev svoje ljubezni do jugoslovanske domovine. Naša dolžnost je, da tej prvi naši žrtvi v svobodni jugoslovanski domovini postavimo dostojen nagrobni spomenik. Zato se obrača podpisani NS na slovensko javnost s pozivom, naj omogoči s prispevki, da se izkažemo žrtvi za našo svobodno domovino hvaležne. Darovi se naj pošiljajo NS v Mariboru (blagajnik prof. dr. Kovacič). — Narodni svet za Štajersko.

Genjenim naročnikom! Novo leto se bliža; treba bo zopet plačati list. Ker je zveza z Dunajem zdaj silno slaba in že n. pr. od poštne hranilnice celih 14 dni nismo dobili nobenih položnic, zato letos ne bomo priložili položnic za pošiljatev naročnine. Položnice potrebujejo v sedanjih razmerah mnogokrat cele 3 tedne, predno pridejo v naše roke; medtem pa se naročniki hudujejo na nas, dasiravno nismo nič krivi. Letos torej si kupite denarno nakaznico in nam po nji pošljite naročnino. Nakaznico morate dobro izpolniti. Natančno napišite ob robu svoj naslov; to je: ime, kraj prebivanja in pošto, da ne bode zmot. Denar pošljite na naslov: Slov. Gospodar v Mariboru. Obenem napišite tudi poleg svojega imena, ali ste **stari** ali **novi** naročnik, ker nam s tem silno olajšate delo in preprečite zmote pri pošiljanju lista. Ker se nam okoli novega leta delo silno kupiči, zato prav uljudno prosimo cenjene naročnike, da nam začnejo naročnino takoj zdaj pošiljati, da ne pride ob novem letu vse naenkrat, kar bi ne bilo mogoče gladko opraviti. Slov. Gospodar stane za celo leto K 8.—, za pol leta K 4.—, za četrt leta K 2.—.

Razne politične vesti.

Shodi, katere je preteklo nedeljo popoldne priredil NS v Mariboru, so se povsod dobro obnesli.

Krona vsem tem zborovanjem je bil shod na Pragerskem, kjer smo Jugoslovani zborovali v Šullerajnski Roseggerjevi šoli. Na postopju, ki so nam ga tuji zgradili za bodočo slovensko šolo, je mogočno plapolala slovenska trobojnica. Na shodu so govorili: nadporočnik Sturm, dr. Ravnik, urednik Žebot, dr. Reisman in železničarja Marčić in Vi vod. Ob koncu so zborovalci navdušeno zapeli pesem »Lepa naša domovina.« — Popoldne istega dne je bilo zborovanje v Sp. Polskavi v šoli. Govorili so nadučitelj Kopriva, dr. Reisman, urednik Žebot, dr. Ravnik in socialist Žigart. — Na Muti ob koroški železnici so na dobroobiskanem shodu govorili profesor Voglar, nadučitelj Hren in glavar dr. Ipavic. — Pri Sv. Urbanu pri Ptujju so govorili dr. Fermevc, dr. Toplak, učitelj Ramšak in župnik Panič.

Nemška šola v Ljutomeru — zaprta. Nemška trirazredna šola v Ljutomeru se je zaprla, ker ni bilo postavnega števila pravih nemških otrok. Lepa šolska stavba bo služila za kako meščansko-kmetijsko obrtno šolo ali kaj enakega, kakor bode sklenilo naučno poverjenstvo. Denar za tako novo šolo je že pripravljen.

Prekmurske novice. V Veržej so prinesli zadnjo nedeljo Prekmurci vest, da so baje zasedli Madžari celo ogrsko slovaško mejo proti Štajerju s strojnimi. Vesti slovenskih listov, da so naši vojski zasedli Soboto, Srbi pa Štrigovo, so race. Kdo jih neki in s kakim namenom pošilja v svet? Iz Štrigove se sliši, da tamkajšnja madžarska posadka vsakega, ki je osumljen jugoslov. mišljenja, kliče pred se, ga nemirov pokrivi in mu jih za kazen kar po 25 z batino naloži; nato mu še pošlje v hišo vojaštvo, ki jemljejo s silo govede, svinje, kuretino, žito, živila in sploh kar se da odnesti. Kdaj bo temu konec?

Glas iz Bosne. Naš rojak J. T., ki biva že več let v Bosni, poroča sotrudniku našega lista, da v Bosni vlada popolni red in mir. Dobra tretina Bosne in Hercegovine je za takojšnjo priklonitev Srbiji, sploh so bosanski Srbi vsi brez izjeme navdušeni za kralja Petra, ker vidijo v njem ideal, za katerim so stremili. Srbi bodo brezpogojno ostali pri kraljevini. Pismo je bilo pisano 4. dec. in je prišlo v Maribor 11. dec. in potrjuje, kako važen je bil sklep NV v Zagrebu, da se cela Jugoslavija združi v eno državo pod regentstvom Petrovega sin Aleksandra, ker bi sicer trdovratno vstrajanje pri republikansko separatističnih težnjah imelo nedogledne, za Jugoslavijo uprav usodne posledice.

„Sedaj bi bil vsak vrag Slovenec“. V soboto je patrolja v Studencih hotela razpršiti gručo ljudi, ki so očitno bili strajkujoči. Pa pravi nekdo: »Pastite nas, saj smo Slovenci!« Vodja patrolje odgovori: »E kaj še! Sedaj bi bil vsak vrag Slovenec!«

Delo v delavnicah južne železnice se vrši daes redno zakor včeraj. Državna policija je zaprla železničarja Ambergerja radi sabotaže. Prerezoval je žico in poškodoval druge železniške naprave. Ambergerju sledijo še drugi. Svoje plačilo dobijo se ti le strajkujoči železničarji hujskači: Franc Sovič, stražnik blok signala št. 45, Alojzij Sterniša in strojevodja Koller. Ti le so v najožjem stiku z odborom strajkujočih. Odgovarjali so delaljubne delavce od dela. Strajkujoči so hudo natepli Nemca Widmayerja, ki je hotel iti na delo.

Strajkujoči se pogajajo. Dne 10. t. m. so se v Ljubljani začela pogajanja med NV in odborom mariborskih stavkujočih železniških uslužbencev, pri katerih so železničarji predlagali delno spremembo pogojev, ki jih je stavil v Mariboru NS za Štajersko in štajersko obmejno poveljstvo dne 4. t. m. NV je stavila svoje protipogoje, o kojih pogajanja še niso končana. Pogajanja so se vršila na željo stavkujočih železničarjev.

V Vučenici je zaprla šolska oblast v soboto tamkajšnje penemčevalnico Roseggerjevo šolo. Pred šestimi leti je pričela svoje delovanje kot dvorazrednica. A pozneje je mirala na slovenski zavednosti ter izdihnila kot enorazrednica z 27 otroki.

Marbeg in Muta sta dobila pretekli teden nova poštarja — Slovence. Stara dva gresta s trebihom za krahom. Naše ljudstvo ju pa ohrani v nehvaležnem spominu.

Francelj Girstmajer se še vedno spušča v politiko. Človek bi vendar mislil, da bo g. Girstmajer, ki je šestokrat posteljno pogorel, vendar že enkrat opustil svoje neškodno politiko; pa bi se motil. Ker je v slovenskem Mariboru »Volks-tagom« za vedno odklenkalo, se proti vsem obi-

čajem poslužuje političnih napačnic in če tudi v narodno mešani lovski družbi. Tako je v nedeljo 8. t. m. ob priliki lova v Krčevini hujskal zoper »srbsko kraljevsko sodrgo« z namenom, da žali drugoročne lovce. G. Girstmajer! Razumevamo Vašo togoto nad rodbino Karadžordževićev, saj je ta kri naše krvi, ki nas je zedinila, vas pa razcepila in do onemoglosti oslabilila. Razumevamo Vaš strah pred Srbi, saj ste prednjačili in se prvačite v hujskanju proti njim. Verjamemo radi, da Vam je kraljevski dvor beograjski tra v peti, saj tam ne bote našli za svoje denunciacije tako odprtih ušes, ko, recimo, na cesarskem gradu v Badnu pred še ne davno preteklim časom. Navzlic temu pa upamo vendarle, da se boste Vi in Vaši vedno bolj redki somišljeniki privadili zezlu hrabre srbske dinastije in slovenskemu Mariboru. Čim prej se bo to zgodilo, tem prej bo nastopila tista »zlata doba svobode in medsebojne zastopnosti.« S takimi nagovori pa si boste prisluzili mesto svobode — ričet. Lovski nazdar!

Cmureški Nemci ne morejo preboleti tega, da je jugoslovanska posadka zasedla to vsenemško gnezdo. Ponemčurjeni velikaši grozijo poveljniku posadke, poročniku Želu z raznimi grožnjami. A naši čvrsti junaki se za tako cvilenje ne zmenijo prav nič. Cmurek se bo moral navaditi, biti pod jugoslovansko oblastjo.

Iz cmureške okolice. Ko je dne 3. grudnia zasedla jugoslovanska posadka Cmurek, ste dobili slovenski šoli pri M. Snežni in Sv. Ani nalog, da razobesite slovenske zastave. Šola pri M. Snežni je to storila, medtem ko se je nadučitelj M. Lesnika pri Sv. Ani še zmiraj branil, rekoč: Saj še ni gotova stvar, da pride naša šola v Jugoslavijo. In ne samo to, tudi v drugem oziru agitira proti nam ter ima neprenehoma posvetovanja z odpadnikom sodnim svetnikom Nedvedom iz Cmureka. Bil bi skrajni čas, da bi se temu človeku, ki je, mimogrede omenjeno, vse drugo bolj kot učitelj, pokazalo, da smo tukaj mi Jugoslovani gospodarji, in da naj oni, ki si še zmiraj žele priči pod blaženo Nemčijo, poberejo svoja šila in kopita. Nadučitelj M. Lesnika in njegova žena sta nam dovolj škodovala, zato ne bomo več mirno gledali njihvih spletkarij. Drugače pa je tu pri nas vse za Jugoslavijo, celo Nemci, ki pravijo, pri Slovencih nam bode gotovo bolje.

Ptujška pošta. Dne 28. listopada je prevzel ptujško pošto od nemškega nadupravitelja Maksa Krischana poštni nadoficijal Milan Zemljič, katerega je prav ta nadupravitelj po pritisku in vplivu zloglasnega Orniga pred 12 leti iz Ptujja poslal v pregnanstvo v Lipnico, kjer je moral do začetka vojske službovati. Poštne razmere v ptujškem okraju so bile posebno zadnji čas jako slabe. Novi vodja bo gotovo gledal, da se te razmere izboljšajo. Ljudje se naj z zaupanjem obračajo do njega s pritožbami, katerim bo po moččnosti ustregel.

Ptujška policija. Varnostne razmere v Ptujju so bile zadnji mesec jako slabe. Ko je prevzel slovenski gerent mestno upravo, je bila njegova prva skrb, da poskrbi za varnost. V ta namen je naprosil vojaško poveljstvo, da je mestni straži prideli 10 vojakov, med njimi 8 Srbov. Ti bodo gotovo poskrbeli, da se ne bo več kršil mir.

Iz Dravske doline dobivamo pritožbo o hujskariji nemčurjev. Tako imajo v Selnici ob Dravi nekoga Jagriča, ki se je leta 1914 vedel posebno junaško, ko so nas preganjali. Na pošti in v trgovini hujska ljudi proti Jugoslaviji. Jagrič se zavzema za največjega krvočoneža in krivca svetovne morije, Vojjema. Bomo poskrbeli, da bodo ti ljudje dobili svoje zasluženo plačilo.

Marenberški okraj. Kar je v velikem za Jugoslavijo slovenska Koroška, to je v malem za Slov. Štajer marenberški okraj, namreč zemlje, o katerem se slepi posili nemška javnost, da ne bo del Jugoslavije. Toda ravno to ozemlje, čegar prevalec je najbolj zaslužjen pod jarnom potujevanja, dasi se vsikdar tega morebiti ne zaveda, je najbolj na srcu oaim činiteljem, ki bodo odločevali o bodočnosti naši. Hvala Bogu, da niso to Nemci. Sedaj čutimo samo nekoliko od zagotovljene nam veljavnosti našega jezika, ko veje iz Slov. Gradca drug, prijazen nam veter. Sapa, ki pihava iz Marenberga je še vedno ostra. Smo dolgo čakali in ne obupali, radi še počakamo časa, da bo Grän tz in drugi trabanti nehali hoditi po okraj k cenitvam, ter pustili ljudstvo, čegar govorice ne razume, pri miru. Razveseljivo je, da ljudstvo levega brega Drave z večjim zanimanjem pozdravlja Jugoslavijo, kakor pohorska stran. Tam še vedno zavedni Slovenci (njihov stari greh) z